

Axel Schönberger: “Actualment la separació de poders a l'estat espanyol està suspesa”

written by Redacció Unilateral | 30 de març de 2018

Axel Schönberger . Romanista i catalanista, exerceix de professor a la Universitat de Bremen.

L'entrevista ha estat feta per Till Bartels. Ha aparegut a la pàgina web de la revista alemanya Der Stern que té, cada dia, aproximadament 2,5 milions de lectors, i ha estat, des de la seva publicació, un dels [articles més llegits](#). A www.change.org/Katalonien hi ha una sèrie de comentaris sobre aquest article i la situació a Catalunya. Fet que contrasta amb les manifestacions d'alguns portaveus unionistes que, fins i tot en seu parlamentària, han afirmat recentment que ningú a l'estranger parla de les violacions dels drets humans i d'abusos de poder per part de l'estat espanyol. Literalment la [Sr. Arrimadas](#), al ple del Parlament del dia 28 de març diu: “Fuera de la burbuja del procés no hay nadie, nadie que considere España un país totalitario y dictatorial, nadie”

Traducció al català: Pere Grau i Rovira (Hamburg)

Versió revisada pel Prof.Dr. Axel Schönberger

Amb la detenció de Carles Puigdemont per la policia alemanya el conflicte català ha arribat al centre d'Europa. El romanista Axel Schönberger segueix de prop els esdeveniments a Espanya des de fa temps. En la conversa fa greus retrets a Madrid.

El president regional Carles Puigdemont, que va ser destituït

pel govern central de Madrid, va ser detingut el diumenge a l'autopista 7 a prop de la frontera danesa i està internat actualment a Neumünster. Hi ha una ordre de detenció europea que va presentar Espanya. La justícia espanyola l'acusa, entre altres coses, de rebel·lió.

Aquesta tardor passada, després del referèndum d'independència a Catalunya, que havia estat prohibit pel govern central espanyol, va fugir a l'exili a Bèlgica – i allà volia tornar el diumenge en cotxe, després d'una visita a Finlàndia. Ni Finlàndia ni Suècia o Dinamarca el van detenir. Això van fer-ho els funcionaris alemanys.

El jutjat de primera instància de Neumünster va decidir el dilluns que de moment Puigdemont seguís arrestat. El fiscal general a Schleswig aquesta setmana santa no farà cap sol·licitud de presó d'extradició al Tribunal Suprem del land, perquè l'examen de la documentació és molt complexe. Amb la decisió de si es fa o no aquesta sol·licitud no s'hi pot comptar fins a començament de la setmana vinent. Sobre el conflicte a Catalunya parlem amb Axel Schönberger, professor de filologia romànica a la Universitat de Bremen.

Senyor Schönberger: Amb la detenció de Puigdemont ha arribat ara el conflicte a Alemanya?

[Axel Schönberger] Ja hi va arribar molt abans. Alemanya va lliurar a Espanya el 1940 un dels antecessors de Carles Puigdemont en el càrrec de la presidència de Catalunya. Lluís Companys i Jover va ser torturat i després d'un judici sumaríssim d'un sol dia va ser afusellat a Barcelona pels sicaris de Franco. La repressió dels Països Catalans a la Guerra Civil espanyola només va ser possible pels feixistes espanyols dirigits per Francisco Franco gràcies a l'ajuda massiva logística, financera, personal i material d'Alemanya. En l'opressió durant dècades del poble català i de la llengua catalana, Alemanya hi té una culpa essencial.

A Catalunya es van vulnerar i se segueixen vulnerant de manera

greu els Drets Humans de més de set milions de ciutadans de la Unió, garantits per la Carta de Drets Fonamentals de la Unió Europea. En tant que el govern federal i la Unió Europea s'ho miren inactius i, fins i tot, aproven aquestes vulneracions dels Drets Humans com una aplicació del dret espanyol més «dur», estan perdent cada vegada més la seva credibilitat moral.

Vostè diu que el govern espanyol no respecta els Drets Humans a Catalunya?

Sí. Això és evident i indiscutible. Es tracta de les vulneracions de Drets Humans pitjors i més massives a l'Europa occidental des de fa dècades. La Comissió de Drets Humans de les Nacions Unides ha acceptat a tràmit les primeres queixes en aquest sentit, i entre elles, el 26 de març del 2018, una demanda abundantment documentada del 130è President català Carles Puigdemont, que el govern espanyol, segons el dret espanyol, no estava autoritzat en cap moment a destituir. Per això ha estat apartat del poder, però oficialment segueix sent el President de la Generalitat de Catalunya.

Aquestes vulneracions dels Drets Humans van des del control il·legal de milions de comunicacions telefòniques, cartes i e-mails i la privació del dret humà d'autodeterminació, passant per l'ús de violència física de manera excessiva i desproporcionada, fins al retallament dels drets humans a la llibertat d'opinió i d'expressió, del dret a manifestar-se pacíficament i del de fer ús del dret d'elecció actiu i passiu

Quin aspecte tenen aquestes vulneracions dels Drets Humans?

Aquestes vulneracions dels Drets Humans van des del control il·legal de milions de comunicacions telefòniques, cartes i e-mails i la privació del dret humà d'autodeterminació, passant per l'ús de violència física de manera excessiva i desproporcionada, fins al retallament dels drets humans a la llibertat d'opinió i d'expressió, del dret a manifestar-se

pacíficament i del de fer ús del dret d'elecció actiu i passiu. És un escàndol inoït que a polítics catalans elegits en eleccions democràtiques se'ls negui de prendre part a sessions del parlament català, exercir-hi el seu dret a vot i al de poder ser elegits! Un país en el que, com a Espanya, es practiquen coses així, premeditadament i per part de l'Estat, i sense ser punides, ni és un estat de Dret ni una democràcia. Qui, a la vista d'aquestes circumstàncies comenta cínicament que Espanya és un «estat de Dret, democràtic», ha d'admetre la pregunta si en els anys trenta també hauria qualificat com a tal l'Alemanya nacionalsocialista.

En el referèndum de l'1 d'octubre del 2017, les imatges que es van veure a tot el món demostren que la violència no va partir dels electors sinó de la Guàrdia Civil

És justa l'acusació de Rebel·lió i d'incitació a la violència contra Puigdemont?

Ni el 130è President de Catalunya, Carles Puigdemont, ni cap dels altres defensors d'una sobirania estatal catalana han incitat mai a usar la violència, ni l'han usada ells mateixos. Ben al contrari, Carles Puigdemont s'ha pronunciat sempre per un diàleg pacífic, que per cert Espanya ha denegat sempre. Segons el codi penal espanyol, la realització del referèndum del 1 d'octubre del 2017 (que d'altra banda estava protegit pels Drets humans del poble català) no era penalitzable. A Espanya tampoc és punible de propugnar pacíficament l'abolició de la monarquia o la sobirania estatal d'un dels pobles de l'estat plurinacional que és Espanya.

Allò que és punible i que pot reportar llargues condemnes a presó és en canvi – i en el cas que es faci usant la violència – la dissolució del Parlament català i la destitució de l'elegit govern català fet per ningú altre que el President català, com en són responsables provadament Mariano Rajoy, Soraya Sáenz de Santamaría i altres representants de l'Estat espanyol. Això està fixat a l'article 472 § 4 del codi penal

espanyol.

En el referèndum de l'1 d'octubre del 2017, les imatges que es van veure a tot el món demostren que la violència no va partir dels electors sinó de la Guàrdia Civil.

La Guàrdia Civil, que sota Franco va ser remodelada a l'estil de la SS alemanya, i la Policia Nacional van procedir, l'1 d'octubre del 2017, amb una violència brutal i desproporcionada contra manifestants pacífics. S'hi van usar bales de goma, que a Catalunya estan prohibides, i que van causar que un català perdés un ull. Ni el Tribunal Constitucional espanyol ni el govern espanyol, d'acord amb l'article 10 §2 de la constitució espanyola, no tenien atribucions per denegar al poble català el seu irrenunciable dret a decidir, que es desprèn dels Pactes sobre Drets Humans de les Nacions Unides i que són part vinculant de l'ordenació jurídica espanyola.

Ben entès no es tracta d'una matèria opinable a decidir, en la que hagin de ser consultats tots els habitants d'Espanya, sinó d'un Dret Humà exclusiu del poble català. Els polítics espanyols responsables de l'acció policíaca de l'1 d'octubre del 2017 han de ser jutjats per un Tribunal Internacional, com en el seu dia ho va ser Slobodan Milošević.

El referèndum dels catalans era il·legal com diu sempre Madrid?

Què hi ha que sigui més democràtic que un referèndum? Del Dret Humà dels catalans a l'autodeterminació – aquest Dret Humà no és de cap manera solament vàlid pels pobles colonitzats d'Ultramar, sinó també pels catalans a Catalunya, a les Balears, al País Valencià i a Catalunya-Nord, igual que pels Sudtirolesos a Itàlia o els sòrabs a Alemanya – se'n desprèn segons la interpretació del Dret de les Nacions Unides irrefutablement el «Right to Decide», el dret de decidir hom mateix sobre el seu model d'autodeterminació. La garantia de la integritat de les fronteres només es aplicable a un atac

exterior i no té cap prioritat per davant del dret d'autodeterminació.

Contradiu un referèndum el dret internacional?

El referèndum sobre la independència de Catalunya no estava en contradicció ni amb el dret internacional ni amb el dret espanyol, i ben especialment no representava cap fet punible segons el codi penal espanyol. Per tant no era il·legal. Il·legal ho van ser, en canvi, les accions de l'Estat espanyol per intentar impedir aquest referèndum, fins i tot usant una considerable violència física que va ocasionar més de mil ferits.

El desenvolupament constant del Dret internacional – al que també pertany l'informe del Tribunal Internacional de Justícia que la declaració unilateral d'independència de Kosova, que per cert també ha estat reconeguda per Alemanya, no vulnerava el dret internacional – aquí al nostre país no se n'ha pres prou nota. A la pàgina privada d'internet de l'expert independent per a la promoció d'un ordre internacional democràtic i equitable Prof. Dr. Alfred de Zayas es pot llegir en el seu text «[4 Questions on Catalonia](#)» que ell considera el referèndum de l'1 d'octubre del 2017 com a permès. D'altra banda ha fet grans retrets a Espanya a causa de les vulneracions de drets humans a Catalunya i contra els catalans.

Funciona a Espanya la separació de poders tan correctament com a casa nostra?

Ben clarament, no. La separació de poders actualment està suspesa, i ja abans el sistema judicial espanyol presentava molts defectes. Els jutges del Tribunal Constitucional, del Tribunal Suprem i de l'Audiència Nacional actualment prenen les seves decisions de forma visiblement col·lusiva d'acord amb el govern espanyol, prevariquen arbitràriament el dret espanyol i de cara als catalans es comporten com a senyors de vides i d'hisendes. Això ha comportat protestes de molts juristes espanyols. Més de cent professors espanyols de dret

penal han protestat contra les vulneracions processals contra el dret penal i el procediment legal espanyol que s'ha pogut constatar fins ara en tots els processos contra l'independentisme català. Fins i tot més de 1000 juristes espanyols han protestat enèrgicament contra la prevaricació practicada pels tribunals espanyols.

Membres del govern i un portaveu del partit governant publiquen el contingut de decisions judicials, en part setmanes abans de què es coneguin oficialment, en un moment en el que aquestes decisions aparentment encara no havien estat preses. Una vulneració clara i constant contra el principi de la separació de poders és que el Tribunal Constitucional espanyol usa decisions pròpies com a base per perseguir polítics judicialment, i això especialment quan al dret penal espanyol ni hi havia ni hi ha delictes adients, ni quan van pretendidament ser comesos, ni després. Això, a més, és una vulneració gravíssima dels drets humans dels afectats.

Seria un eufemisme dir que a Espanya la separació de poders no funciona tan bé com aquí. En tots els sectors que afecten al conflicte entre Espanya i Catalunya, no funciona en absolut. Per això cada català perseguit per motius polítics ha de tenir dret d'asil a Alemanya, un dret que no pot ser anul·lat per la ficció anticonstitucional que els ciutadans d'estats europeus, sense investigar cada cas, no tenen opció al dret d'asil.

Fa servir el primer ministre Rajoy el conflicte català per desviar l'atenció de l'escàndol de corrupció del seu Partido Popular?

No és un escàndol de corrupció, són molts escàndols d'unes proporcions monstruoses. Sí, efectivament aquest és un efecte col·lateral benvingut. Hi ha més de 900 funcionaris del seu partit – que com se sap és el receptacle dels antics i actuals partidaris de Franco – que estan sota sospita de corrupció. Gairebé tots segueixen en llibertat.

Contra més de 900 partidaris de la independència catalana s'ha

obert un macro-procés. Els més prominents són a la presó, encara que no hi ha cap base penal real per un procediment judicial contra ells. La majoria dels polítics sospitosos de corrupció es poden moure per tot arreu i sense reserves. També Mariano Rajoy està sota sospita de corrupció, i ha hagut de declarar ja una vegada al jutjat.

No hauria de fer el rei Felipe VI el paper de mediador entre Madrid i Barcelona?

El rei espanyol, que des del seu accés al tron és, per tot el temps de la seva monarquia, el cap suprem de les forces armades espanyoles, amb el seu discurs a la televisió del 3 d'octubre del 2017, s'ha fet tan extremadament impopular per amples sectors de la població, no sols a Catalunya, sinó a altres territoris dels Països Catalans que ja no pot fer el paper de mediador de cap manera. A més, els independentistes catalans volen abolir la monarquia que va ser imposada pel dictador i assassí de masses Francisco Franco, i enlloc d'ella construir una república democràtica, un estat de dret, sense una corrupció endèmica com la que hi ha a Espanya. El rei espanyol s'ha desqualificat completament ell mateix com a mediador en aquest conflicte i s'ha comportat com un partidari del Partit Popular.